

Original Research Paper

Folklorda lirik növün janrlarının xüsusiyyətləri

Aniya Zeynalova

<https://orcid.org/0009-0008-8896-1194>

¹Naxçıvan Dövlət Universiteti, Naxçıvan, Azərbaycan.

Article history

Received: 05.04.2026

Revised: 29.04.2026

Accepted: 05.05.2026

*Corresponding Author:

Aniya Zeynalova, Naxçıvan

Dövlət Universiteti,

Naxçıvan, Azərbaycan;

Email:

zeynalovaaniya@gmail.com

Xülasə

Folklorda lirik növ xalqın daxili hiss və duyğularını ifadə edən ən mühüm bədii yaradıcılıq sahələrindən biridir. Ədəbiyyat nəzəriyyəsinə görə bədii ədəbiyyat üç əsas növə – epik, dramatik və lirik növlərə bölünür. Lirik növ insanın daxili aləmini, emosiyalarını və həyat hadisələrinə münasibətini poetik dillə ifadə edir. Bu növdə hadisələrin geniş təsvirindən daha çox insanın ruh halı, sevinc və kədəri, sevgi, həsrət, ümid və digər mənəvi duyğular ön plana çıxır. Lirik əsərlər adətən qısa olsa da, güclü emosional təsirə və dərin məzmunla malik olur. Lirik növün tarixi çox qədimdir. Qədim dövrlərdə şeirlər musiqi alətlərinin müşayiəti ilə ifa edilmiş, sonradan bu ənənə folklorda və yazılı ədəbiyyatda inkişaf etmişdir. Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatında lirik janrlar xalqın həyat tərzini, adət-ənənələrini və dünyagörüşünü əks etdirən kollektiv yaradıcılıq nümunələri kimi formalaşmışdır. Bu nümunələr uzun illər şifahi şəkildə yayılmış və nəsil-dən-nəslə ötürülmüşdür. Folklorun lirik janrlarına nəğmələr, bayatılar, ağılar, laylalar, oxşamalar və vəsfi-hallar daxildir. Bu janrların hər biri müəyyən həyat hadisələri və emosional vəziyyətlə bağlı yaranmışdır. Məsələn, bayatılar qısa və mənalı şeir forması kimi xalq hikmətini ifadə edir, ağılar insan itkisi ilə bağlı kədərli hissləri əks etdirir, laylalar isə ana məhəbbətini və qayğısını ifadə edir. Nəğmələr isə əmək, mərasim və mövsüm hadisələri ilə bağlı yaranmışdır. Ümumilikdə, folklorun lirik janrları Azərbaycan xalqının mənəvi dünyasını, estetik düşüncəsini və mədəni dəyərlərini əks etdirən mühüm irsdır. Bu janrlar həm xalqın tarixi yaddaşını qoruyur, həm də milli mədəniyyətin inkişafında böyük rol oynayır.

Açar sözlər: folklor, lirik janrlar, xalq yaradıcılığı, lirik növün xüsusiyyətləri

Giriş

Lirik növ nədir?

Ədəbiyyat nəzəriyyəsində bədii ədəbiyyat əsasən üç növə bölünür: epik (hekayə və təsvir yolu ilə), dramatik (əyani tamaşa forması ilə) və lirik növ (tərənnüm, duyğu-ifadə) olaraq. Lirik sözü qədim yunan dilində lira musiqi alətindən götürülüb. Bu alətlə müşayiət edilən nəğmələr sonradan lirika adlanıb.

Lirik növdə şairin, müəllifin və ya liriks qəhrəman adlanan şəxsiyyətin daxili duyğu və yaşantıları əsas yer tutur; hadisələrin təhkiyəsi (yəni epik növdə olduğu kimi) ikinci plandadır və ya yoxdur.

Beləliklə, lirik növ Subyektiv duyğu, hiss və düşüncələrin sənətkarlıqla ifadə olunduğu ədəbi növdür.

Bu növün əsas xüsusiyyətləri:

daxili ruh halının obrazlı təqdimatı:

ölçü-misra, ritm, qafiyə və poetik dil elementləri (xüsusilə şeir formasında);

obraz-sevgi, təbiət, məhəbbət, yaşanmışlıq kimi mövzuların dominansı;

epik süjet yoxluğu və ya azlığı (yəni geniş hərəkət və xarici hadisələr əvəzinə daxili emosiyalar);

Lirik növün yaranma və inkişaf tarixi

Lirik növün tarixi çox qədimdir. Qədim yunan ədəbiyyatında şairlər lira” aləti ilə müşayiət edilərək şeirlər söyləyirdilər.

Şərqdə və Azərbaycan ədəbiyyatında isə rübab, rübabi şeir kimi anlayışlar yaranmışdır – misal üçün, rübabi şeirlər”.

Folklor səviyyəsində lirik əsərlər şifahi şəkildə mərasimlərdə, nəğmələr şəklində, mahnı və sözlü yaradıcılıqda meydana çıxmışdır.

Zamanla yazılı ədəbiyyat inkişaf etdikcə lirik şeir formalaşmış və şairlər tərəfindən mən, hiss, yaşanmışlıq mövzuları poetik olaraq işlənmişdir.

Azərbaycan ədəbiyyatında klassik dövr şairləri (məsələn, Füzuli) lirikanı yüksək səviyyədə təmsil etmişlər.

Lirik növün əsas əlamətləri:

Subyektivlik: şair öz duyğu və düşüncələrini açıq-aşkar ifadə edir.

Duyğu yoğunluğu: ruh halı, his, intizar, sevgi, kədər, təbiət təsvirləri lirikanın mərkəzindədir.

Obrazlı dil və poetik forma: metaforalar, simvollar, ritmik quruluş və qafiyə istifadə edilir.

Süjetsiz və ya minimal süjetli quruluş: hadisələrin xarici gedişi az, daha çox daxili an” və hisslər üzərində dayanılır.

Lirik növ ədəbiyyatın əsas növlərindən biri olub insanın daxili aləmini, hiss və duyğularını, düşüncələrini və həyat hadisələrinə münasibətini ifadə edən bədii yaradıcılıq sahəsidir. Bu növdə hadisələrin geniş və ardıcıl təsvirindən daha çox insanın emosional vəziyyəti, ruh halı və şəxsi hissləri ön plana çıxır. Lirik əsərlərdə sevinc, kədər, sevgi, həsrət, ümid, vətən sevgisi, təbiətə vurğunluq, ayrılıq və digər mənəvi duyğular poetik dillə ifadə olunur.

Bu xüsusiyyətlərinə görə lirik əsərlər adətən qısa olur, lakin dərin mənə və güclü emosional təsire malik olur. Lirik növ həm şifahi xalq ədəbiyyatında, həm də yazılı ədəbiyyatda geniş inkişaf etmiş və müxtəlif janrlarla zənginləşmişdir.

Şifahi xalq ədəbiyyatında lirik janrlar xalqın həyat tərzinin, adət-ənənələrinin və dünyagörüşünün bədii ifadəsi kimi formalaşmışdır. Bu janrlar xalqın kollektiv yaradıcılığının məhsulu olub uzun illər boyunca şifahi şəkildə yayılmış və nəsildən-nəslə ötürülmüşdür. Xalqın gündəlik həyatı, əmək fəaliyyəti, ailə münasibətləri, mərasimləri və təbiətlə bağlı müşahidələri bu janrların yaranmasına təsir göstərmişdir.

ƏSAS HİSSƏ

• Folklorun lirik növündə nəğmələr, mahnılar, bayatılar, ağılar, laylalar, vəsfi-hallar, oxşamalar və digər formalar mühüm yer tutur. Bu janrların hər biri müəyyən həyat hadisəsi ilə bağlı yaranmış və müxtəlif emosional vəziyyətləri ifadə etmişdir.

Nəğmələr şifahi xalq ədəbiyyatının ən qədim və geniş yayılmış lirik janrlarından biridir. Onlar adətən musiqi ilə birlikdə ifa olunur və xalqın həyatının müxtəlif sahələrini əks etdirir. Nəğmələr insanların sevincini, kədərini, əmək fəaliyyətini və mərasimlərini ifadə edən poetik nümunələrdir. Xalq arasında müxtəlif növ nəğmələr mövcuddur.

Əmək nəğmələri insanların iş zamanı oxuduqları nəğmələrdir. Bu nəğmələr əkinçilik, biçin, toxuculuq, suvarma, maldarlıq və digər əmək prosesləri zamanı ifa olunur. Əmək nəğmələri iş prosesinə ritm verir, insanların yorğunluğunu azaldır və onları ruhlandırır. Mərasim nəğmələri isə toy, nişan, xınayaxdı, Novruz bayramı və digər mərasimlər zamanı oxunan nəğmələrdir. Bu nəğmələr həmin mərasimlərin şən və təntənəli atmosferini əks etdirir.

Mövsüm nəğmələri ilin müxtəlif fəsiləri ilə bağlı yaranmışdır. Bu nəğmələrdə baharın gəlişi, təbiətin oyanması, məhsul bolluğu və kənd həyatının müxtəlif tərəfləri təsvir olunur. Qəhrəmanlıq nəğmələri isə xalqın igid oğullarının şücaətini, döyüşlərdə göstərdikləri qəhrəmanlığı və vətən uğrunda mübarizəni tərənnüm edir.

Bayatı Azərbaycan folklorunun ən qədim və ən məşhur lirik janrlarından biridir. Bayatı qısa, lakin çox mənalı şeir formasıdır. Adətən dörd misradan ibarət olur və hər misrası yeddi hecadan təşkil edilir. Bayatılarda çox vaxt həyatın müxtəlif tərəfləri – sevgi, ayrılıq, həsrət, vətən sevgisi, təbiət gözəllikləri, insan münasibətləri və həyatın fəlsəfi mənası ifadə olunur.

Bu şeir forması sadə və yaddaqalan olduğu üçün xalq arasında geniş yayılmışdır.

Bayatılar həm də xalqın hikmətini və həyat təcrübəsini əks etdirir. Onlar çox vaxt aşıqlar tərəfindən ifa edilir və musiqi ilə birlikdə səsləndirilir.

Ağrı isə faciəvi hadisələr və insan itkisi ilə bağlı yaranmış lirik janrdır. Ağılar əsasən yas mərasimlərində söyülür və insanların kədərini, dərini və itki ilə bağlı hissələrini ifadə edir. Bu janrdə mərhumun həyatı, onun yaxşı xüsusiyyətləri və xatirəsi yad edilir. Ağılar çox təsirli və emosional olur, insanın dərin kədərini poetik şəkildə ifadə edir. Bəzən ağılar spontan şəkildə yaranır və yas mərasimində söyləyən şəxs öz hissələrini bədii formada ifadə edir.

Laylalar anaların körpələrinə oxuduqları ən həzin və səmimi lirik janrlardan biridir. Laylalarda ana məhəbbəti, qayğı və şəfqət hissələri ifadə olunur. Ana uşağını yuxuya vermək üçün sakit və melodik səslə layla oxuyur. Bu laylalarda çox vaxt uşağın gələcəyi ilə bağlı xoş arzular, xeyir-dualar və ümidlər yer alır. Laylalar həm də uşağın psixoloji və emosional inkişafına təsir göstərən folklor nümunələrindən hesab olunur.

Oxşamalar uşaqları əzizləmək və onlara sevgi göstərmək məqsədi ilə söylənən lirik nümunələrdir. Bu janrda uşağın gözəlliyi, şirinliyi və sevimli xüsusiyyətləri təriflənir. Oxşamalar çox vaxt analar, nənələr və ailənin digər üzvləri tərəfindən söylənir. Bu janr ailə mühitində sevgi və qayğının ifadəsi kimi mühüm rol oynayır.

Vəsfı-hallar isə müəyyən şəxslərin, xüsusən də igidlərin, gözəllərin və ya hörmətli insanların xüsusiyyətlərini tərifləyən lirik nümunələrdir. Bu janrda insanın gözəlliyi, igidliyi, mərdliyi və digər müsbət xüsusiyyətləri poetik dillə təsvir olunur. Vəsfı-hallar həm də xalqın ideal insan obrazını ifadə edən folklor nümunələri kimi dəyərləndirilir.

Şifahi xalq ədəbiyyatının bu lirik janrları Azərbaycan xalqının mənəvi dünyasının, həyat tərzinin və estetik zövqünün formalaşmasında böyük rol oynamışdır. Bu janrlar xalqın tarixi yaddaşını, mədəni dəyərlərini və adət-ənənələrini qoruyub saxlayır. Eyni zamanda onlar yazılı ədəbiyyatın inkişafına da təsir göstərmiş, bir çox şair və yazıçıların yaradıcılığında folklor motivlərinin yaranmasına səbəb olmuşdur. Buna görə də şifahi xalq ədəbiyyatının lirik janrları həm ədəbi, həm də mədəni baxımdan çox böyük əhəmiyyətə malikdir və milli irsin mühüm tərkib hissəsi hesab olunur.

NƏTİCƏ

Folklorda lirik janrların formalaşması xalqın dünyagörüşü, həyat təzi və estetik düşüncəsi ilə sıx bağlıdır. Bu janrlar insanların gündəlik həyatında baş verən hadisələrə münasibətin, daxili hisslərin və emosional vəziyyətin bədii ifadəsi kimi meydana gəlmişdir. Lirik folklor nümunələri insanların sevincli və kədərli anlarında, müxtəlif mərasimlərdə, əmək prosesində və ailə mühitində yaranmış və bu səbəbdən də xalqın həyatının ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Bu nümunələrdə sadə, lakin təsirli dil və poetik ifadə vasitələrindən istifadə olunur. Xalq yaradıcılığının bu sahəsi özündə həm estetik gözəlliyi, həm də həyat təcrübəsini birləşdirir.

Lirik folklor nümunələrinin mühüm xüsusiyyətlərindən biri onların kollektiv yaradıcılıq məhsulu olmasıdır. Bu əsərlərin konkret müəllifi olmur, çünki onlar xalq arasında formalaşaraq zamanla təkmilləşmiş və müxtəlif variantlarda yayılmışdır. Eyni bir bayatı və ya nəğmə müxtəlif bölgələrdə fərqli sözlərlə və ya kiçik dəyişikliklərlə söylənə bilər.

Bu xüsusiyyət folklorun canlı və daim inkişaf edən bir yaradıcılıq sahəsi olduğunu göstərir. İnsanlar öz həyat təcrübələrini və hisslərini bu nümunələrə əlavə etdikcə folklor janrları daha da zənginləşmişdir.

Lirik folklor nümunələrində bədii təsvir vasitələri də mühüm rol oynayır. Bu nümunələrdə təşbeh, metafora, bənzətmə, epitet və digər poetik vasitələrdən geniş istifadə olunur. Təbiət hadisələri çox vaxt insan hisslərinin ifadəsi üçün bədii simvol kimi təqdim edilir.

Məsələn, bahar sevinci və yenilənməni, payız isə ayrılıq və kədəri ifadə edə bilər. Bu cür bədii təsvirlər lirik folklor nümunələrinin emosional təsirini daha da gücləndirir və onların yadda qalan olmasına kömək edir.

Azərbaycan folklorunun lirik janrlarında təbiət mövzusu xüsusi yer tutur. İnsanlar təbiətlə sıx əlaqədə yaşadıkları üçün təbiət hadisələri onların yaradıcılığında geniş əks olunmuşdur. Dağlar, çaylar, çəmənliklər, çiçəklər və müxtəlif təbiət mənzərələri xalqın duyğularının ifadə vasitəsinə çevrilmişdir.

Təbiət obrazları vasitəsilə sevgi, həsrət, ayrılıq və ümid kimi hisslər poetik şəkildə ifadə edilmişdir. Bu xüsusiyyət lirik folklor nümunələrinə xüsusi gözəllik və təsir gücü qazandırır.

Lirik janrların bir hissəsi məişət həyatını əks etdirən nümunələrdən ibarətdir. Bu nümunələrdə ailə münasibətləri, məhəbbət, dostluq və sosial münasibətlər kimi mövzular geniş yer tutur. Xüsusilə sevgi mövzusu lirik folklorun ən geniş yayılmış mövzularından biridir.

Sevən insanların hissləri, ayrılıq dərdi, görüş arzusu və sədaqət kimi mövzular bu janrların əsas məzmununu təşkil edir. Bu nümunələr sadə dillə ifadə olunsada da, dərin emosional mənə daşıyır və insanların ürəyinə asanlıqla yol tapır.

Folklorun lirik janrlarında qadınların rolu da diqqətəlayiqdir. Bir çox laylalar, ağılar və oxşamalar məhz qadınların yaradıcılıq fəaliyyəti nəticəsində meydana gəlmişdir. Qadınlar ailə və məişət həyatının mərkəzində olduqları üçün onların hiss və düşüncələri folklor nümunələrində geniş əks olunmuşdur. Xüsusilə layla və ağı kimi janrlar qadınların emosional dünyasının bədii ifadəsi kimi dəyərləndirilir. Bu janrlar vasitəsilə ana məhəbbəti, ailə qayğısı və insan itkisi ilə bağlı dərin hisslər ifadə edilir.

Lirik folklor nümunələri musiqi ilə sıx bağlıdır. Bir çox nəğmə və bayatılar musiqi müşayiəti ilə ifa olunur və bu zaman söz və melodiya bir-birini tamamlayır. Musiqi bu nümunələrin emosional təsirini artırır və onların daha yadda qalan olmasına səbəb olur. Bu xüsusiyyət folklorun sinkretik xarakterini, yəni söz, musiqi və bəzən də hərəkətin birləşməsini göstərir. Xalq arasında bu cür nümunələrin ifası həm də kollektiv ünsiyyət və birlik hissini gücləndirir.

Folklorun lirik janrları yalnız əyləncə məqsədi daşımır, eyni zamanda tərbiyəvi və maarifləndirici funksiyaya da malikdir. Bu nümunələr vasitəsilə xalq öz həyat təcrübəsini, əxlaqi dəyərlərini və dünyagörüşünü gələcək nəsillərə ötürür. Məsələn, bəzi bayatılarda və nəğmələrdə sədaqət, mərdlik, vətənpərvərlik və insanpərvərlik kimi dəyərlər təbliğ olunur. Bu xüsusiyyət folklorun cəmiyyətin mənəvi tərbiyəsində mühüm rol oynadığını göstərir.

Zaman keçdikcə folklorun lirik janrları yeni məzmun və formalarla zənginləşmişdir. Müxtəlif tarixi dövrlərdə baş verən hadisələr, ictimai dəyişikliklər və insanların həyat tərzindəki yeniliklər bu janrların mövzu dairəsinə təsir göstərmişdir. Bəzi folklor nümunələrində tarixi hadisələrin izləri də müşahidə olunur. Bu isə göstərir ki, lirik folklor təkcə şəxsi hisslərin deyil, həm də xalqın tarixi yaddaşının ifadə vasitələrindən biridir.

Folklorun lirik janrları müasir dövrdə də öz əhəmiyyətini qoruyub saxlayır. Onlar xalqın mədəni irsinin mühüm hissəsi kimi tədqiq edilir, toplanır və nəşr olunur. Bir çox folklorşünas alimlər bu janrların öyrənilməsi ilə məşğul olmuş, onların poetik xüsusiyyətlərini və tarixi inkişafını araşdırmışdır. Bu

tədqiqatlar nəticəsində folklor nümunələrinin zənginliyi və onların milli mədəniyyət üçün əhəmiyyəti daha aydın şəkildə ortaya qoyulmuşdur.

Bu gün də xalq arasında müxtəlif mərasimlərdə, xüsusilə toy və bayramlarda folklorun lirik janrlarına rast gəlmək mümkündür. İnsanlar bu nümunələr vasitəsilə öz milli kimliklərini və mədəni ənənələrini yaşadırlar. Folklor nümunələrinin qorunması və gələcək nəsillərə ötürülməsi isə milli mədəniyyətin davamlı inkişafı üçün böyük əhəmiyyət daşıyır. Buna görə də folklorun lirik janrları yalnız keçmişin yadigarı deyil, həm də bu günün və gələcəyin mədəni sərvəti kimi qiymətləndirilir.

İstifadə olunan ədəbiyyat siyahısı:

1. Azərbaycan folkloru antologiyası – Bakı: Elm nəşriyyatı.
2. Məhərrəm Qasımlı – Azərbaycan folkloru. Bakı: Elm və Təhsil nəşriyyatı.
3. Azad Nəbiyev – Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatı. Bakı: Maarif nəşriyyatı.
4. Füzuli Bayat – Azərbaycan folkloru və xalq ədəbiyyatı. Bakı: Elm nəşriyyatı.
5. Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası – Azərbaycan folkloru (dərslük). Bakı.
6. Hashimov, A., & Babazade, Z. (2026). Restoration of Archetypal Memory in Elchin's Novel Mahmud and Maryam. *EuroGlobal Journal of Linguistics and Language Education*, 3(2), 143-152.
7. Hashimov, A., Babazade, Z., & Guliyeva, S. (2026). THE PROBLEM OF THE BIPOLAR PERSONALITY IN THE CONTEMPORARY POSTMODERN AZERBAIJANI NOVEL. *German International Journal of Modern Science/Deutsche Internationale Zeitschrift für Zeitgenössische Wissenschaft*, (124), 47.
8. Valiyev, E. A. (2019). Morphemes which create verb and adjective in Muhammad Fuzuli's poetry. *Актуальні питання гуманітарних наук*, (25), 69-72.
9. Asgerova, K. (2024). A paradigmatic and syntagmatic description of lexemes in German language. *Universidad y Sociedad*, 16(1), 435-442.

SUMMARY

Aniya Zeynalova

Nakhchivan State University

Lyric genre in folklore is one of the most important forms of artistic expression that reflects people's inner feelings and emotions. According to literary theory, literature is generally divided into three main types: epic, dramatic, and lyric. The lyric type focuses on expressing a person's inner world, emotions, and personal attitude toward life events. In lyric works, the emotional state of a person, such as joy, sadness, love, longing, hope, and other spiritual feelings, becomes more important than

the description of external events. Although lyric works are usually short, they often contain deep meaning and strong emotional influence.

The history of the lyric genre is very ancient. In early times, poems were performed with the accompaniment of musical instruments, and later this tradition developed both in folklore and written literature. In Azerbaijani oral folk literature, lyric genres were formed as collective works reflecting the lifestyle, traditions, and worldview of the people. These works were spread orally for many years and passed down from generation to generation.

Lyric genres of folklore include songs, bayatis, laments, lullabies, praises, and affectionate verses. Each of these genres emerged in connection with certain life events and emotional situations. For example, bayatis are short poetic forms that express folk wisdom; laments reflect sorrow and grief related to loss; and lullabies express a mother's love and care for her child. Songs often appear in connection with labor, ceremonies, and seasonal events.

Overall, lyric folklore genres represent the spiritual world, aesthetic thinking, and cultural values of the Azerbaijani people. They preserve the historical memory of the nation and play an important role in the development of national culture.

Keywords: folklore, lyric genres, folk creativity

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ

Aniya Zeynalova

Nakhchivan State University

Лирический род в фольклоре является одной из важнейших форм художественного творчества, отражающей внутренние чувства и переживания человека. Согласно теории литературы, художественная литература делится на три основных рода: эпический, драматический и лирический. Лирический род направлен прежде всего на выражение внутреннего мира человека, его эмоций и отношения к жизненным событиям. В лирических произведениях основное внимание уделяется таким чувствам, как радость, грусть, любовь, тоска, надежда и другим духовным переживаниям. Хотя лирические произведения обычно бывают короткими, они обладают глубоким смыслом и сильным эмоциональным воздействием.

История лирического рода уходит в глубокую древность. В древние времена стихотворения исполнялись под сопровождение музыкальных инструментов, и со временем эта традиция развивалась как в фольклоре, так и в письменной литературе. В азербайджанском устном народном творчестве лирические жанры сформировались как коллективные произведения, отражающие образ жизни, традиции и мировоззрение народа. Эти произведения на протяжении многих лет передавались устно и переходили из поколения в поколение.

К лирическим жанрам фольклора относятся песни, баяты, плачи, колыбельные, окшамы и восхвалительные тексты. Каждый из этих жанров возник в связи с определёнными жизненными событиями и эмоциональными состояниями. Например, баяты являются короткой поэтической формой, выражающей народную мудрость; плачи отражают глубокую скорбь и горе, связанные с утратой; колыбельные выражают материнскую любовь и заботу о ребёнке. Песни часто связаны с трудовой деятельностью, обрядами и сменой времён года.

В целом лирические жанры фольклора отражают духовный мир, эстетическое мышление и культурные ценности азербайджанского народа. Они сохраняют историческую память народа и играют важную роль в развитии национальной культуры.

Ключевые слова: фольклор, лирические жанры, народное творчество

